

време ще бждат на лице въ нашия стопански животъ.

Като се има предвидъ, че минималнитъ разходи на 1 дек. лозе сж 600 лева за селата и 800—1.000 лв. за градоветъ всъки може да си представи какви загуби пониса цѣлокупното народно стопанство отъ обезценяването на лозовото производство, поради липса на елементарни технически удобства за приготвление на доброкачествено вино.

Явно става, че при това положение, нормалното производство на вино се превърща въ свръхпроизводство, което спъва нормалния ходъ на поминъка лозарство.

Сключената напоследъкъ търговска спогодба за износъ на вино въ Германия, на която се възлагатъ голъми надежди за облекчение положението на българското лозарство, едва ли е въ състояние да внесе сжществени измѣнения въ картината на тоя поминъкъ.

Преди всичко, ангажираното количество вино за износъ е твърде малко, за да подобри положението. Нѣкакви си 30—50 м. литри, при едно производство отъ 250 м. л. е съвсемъ малко, за да изиграе тоя износъ ролята на отдушникъ, а отъ друга страна това положение е временно и ще трае до тогава, докогато причинитъ, които сж го създали, изчезнатъ.

Германия произвежда 1935 г. — 410 мил. л.; 1936 — 91 мил. л.; 1937 — 104 мил. л.; 1938 — 123 мил. л.

Германия закупила презъ 1939 г. — 145 мил. л. вино; отъ България — 19 м. л.; купува отъ Исп., Ит., Гър. Чили, Фр. Унг., Порт., Юг., Алж., Юж. Афр., Люкс., Тунисъ, Мароко, Швейцъ Ромъния.

Нашето вино, което се закупва по тактически и политически съображения, съ най-голъма снизходителность отъ Германия, се използва, преди всичко, за добиване глицеринъ, тартаратъ, спиртъ и др. продукти предимно за военни цели.

За директна консумация нѣмцитъ употребяватъ италиански, португалски и др. вина, които сж приготвени за тѣхния вкусъ. Явно е, че тия сдѣлки, които иматъ времененъ характеръ, наложени отъ момента, не могатъ да бждатъ солидна опора на нашето винопроизводство.

Ние можемъ да разчитаме на единъ затвърденъ пазаръ, само, ако нашето винопроизводство се фасонира по вкуса на консуматора, независимо отъ конкуренцията, която може да ни обърка смѣткитъ. И при най-здрово производство, въ сегашното състояние на нашата винарска техника, ние не печелимъ нищо, освенъ да затвърдимъ лошото мнение за това производство. Съ сегашнитъ сдѣлки „на дребно“, ние отдаляваме пазара, вмѣсто да го приближимъ.

Единствениятъ изходъ отъ това положение е, да се съз-